AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2005. január 18.*

A T-141/01. sz. ügyben,

az **Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis** (székhelye: Barcelona [Spanyolország], képviselik: M. Belard-Kopke Marques-Pinto és C. Viñas Llebot ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: S. Pardo és L. Visaggio, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) „Orientációs" Részlegéből a felperes részére eredetileg a 2052/88/EGK rendeletnek az EMOGA Orientációs Részlege tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 1988. december 19-i tanácsi 4256/88/EGK rendeletnek (HL L 374., 25. o.) megfelelően az 1993. november 26-i C(93) 3394 határozattal a szumak termelésében új művelési

* Az eljárás nyelve: spanyol.

módszerek bevezetésére irányuló demonstrációs projekt (projekt szám: 93.ES.06.030.) finanszírozására juttatott pénzügyi támogatás visszavonásáról rendelkező, 1999. március 4-i C(1999) 534 bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelme tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (második tanács),

tagjai: N. J. Forwood elnök, J. Pirrung és A. W. H. Meij bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2004. január 14-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A szabályozási háttér

1 Az EK 158. cikkben foglalt gazdasági és társadalmi kohézió megerősítése érdekében, a strukturális alapok feladatairól és eredményességéről, továbbá tevékenységüknek egymás között, valamint az Európai Beruházási Bank és az egyéb meglévő pénzügyi eszközök műveleteivel történő összehangolásáról szóló 1988. június 24-i 2052/88/

EGK tanácsi rendelet (HL L 185., 9. o.) egyebek mellett a strukturális alapok következő feladatait jelölte ki: a közös agrárpolitika reformjának érdekében a fejlődésben elmaradott régiók strukturális fejlesztésének és alkalmazkodásának előmozdítása, valamint az agrárstruktúrák alkalmazkodásának felgyorsítása és a vidéki térségek fejlesztésének előmozdítása (1. cikk (1) bekezdése és (5) bekezdésének a) és b) pontja). E rendeletet az 1993. július 20-i 2081/93 tanácsi rendelet (HL L 193., 5. o.) módosította.

2 A 2081/93 rendelettel módosított 2052/88 rendelet 5. cikke (2) bekezdésének e) pontja szerint a strukturális alapokból különösen a következő pénzügyi támogatási formát lehet igénybe venni: technikai segítség támogatása, ebbe beleértve a programokra vonatkozó előkészítő, értékelési és felügyeleti intézkedéseket és a kísérleti és demonstrációs projekteket.

3 A Tanács 1988. december 19-én elfogadta a 2052/88/EGK rendeletnek az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alap (EMOGA) Orientációs Részlege tekintetében történő végrehajtásáról szóló 4256/88/EGK tanácsi rendeletet (HL L 374., 25. o.). E rendeletet módosította az 1993. július 20-i 2085/93 rendelet (HL L 193., 44. o.).

4 A 2085/93 rendelettel módosított 4256/88 rendelet 8. cikke szerint feladatai teljesítése érdekében az EMOGA éves költségvetése 1%-áig támogathatja többek között „az agrár- és erdőgazdálkodási struktúrák alkalmazkodására és a vidékfejlesztés előmozdítására vonatkozó kísérleti projektek megvalósítását" (második franciabekezdés) [nem hivatalos fordítás] és „a termelés és vezetés rendszereinek, módszereinek és technológiájának a közös agrárpolitikával összhangban álló szemléltetését célzó demonstrációs projektek megvalósítását, ebbe beleértve az erdők fejlesztését és hasznosítását és a mezőgazdasági termékek feldolgozására és értékesítésére vonatkozó projekteket" (harmadik franciabekezdés) [nem hivatalos fordítás].

5 A Tanács 1988. december 19-én szintén elfogadta a 2052/88/EGK rendeletnek a különböző strukturális alapok tevékenységeinek egymás között, valamint az Európai Beruházási Bank és az egyéb meglévő pénzügyi eszközök műveleteivel történő összehangolása tekintetében történő végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 4253/88/EGK tanácsi rendeletet (HL L 374., 1. o.). E rendeletet az 1993. július 20-i 2082/93 tanácsi rendelet (HL L 193., 20. o.) módosította.

6 A 2082/93 rendelet által módosított 4253/88 rendelet 24. cikke a támogatások lecsökkentésére, felfüggesztésére és visszavonására vonatkozóan ekként rendelkezik:

„1) Ha úgy tűnik, hogy valamely program vagy intézkedés megvalósítása nem igazolja az e célra juttatott pénzügyi támogatás egy részét vagy egészét, a Bizottság partneri kapcsolat keretében az ügyre vonatkozóan megfelelő vizsgálatot indít és felhívja a tagállamot vagy a tagállam által a program végrehajtására kijelölt hatóságokat, hogy az előírt határidőn belül tegyék meg észrevételeiket.

2) E vizsgálatot követően a Bizottság az érintett program vagy intézkedés tekintetében csökkentheti vagy felfüggesztheti a támogatást, ha a vizsgálat olyan szabálytalanságot vagy lényeges eltérést állapít meg, amely a program vagy az intézkedés végrehajtásának jellegét vagy feltételeit befolyásolja, és amelyre nem kérték a Bizottság engedélyét.

3) Minden jogalap nélkül fizetett összeget vissza kell fizetni a Bizottság részére. A vissza nem fizetett összegeket a pénzügyi szabályzat rendelkezéseinek megfelelően és a Bizottság által a VIII. címben foglalt eljárásnak megfelelően elfogadandó szabályok szerint késedelmi kamat terheli." [nem hivatalos fordítás]

A tényállás

A felperes társaság

7 A felperes társaságot, az Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis-t 1993. június 4-én alapították Barcelonában.

8 A társaság tagjai a Compañia de Estudios y Servicios para el Medio Ambiente Codema, SA társaság, A. úr és két további természetes személy voltak. E két személy üzletrészét később a Codema társaság szerezte meg. A társaság alapításakor A. urat elnökké és megbízott képviselővé választották és öt évre ráruházták az igazgatóság összes jogilag átruházható hatáskörét. 1998. május 29-én újabb ötéves időszakra az igazgatóság elnökévé választották. Megbízatása 2001. július 31-én szűnt meg.

9 A felperes székhelye kezdetben eredetileg a Barcelona, Calle Juan Güell 152. szám, félemelet címen volt található. A társaság székhelyét 1996-ban Barcelonában a Calle Galileu 303. szám, 1. emelet A., majd 1999-ben a Calle Guitard 45. szám, 5. emelet alatti címre helyezték át. A felperes székhelye jelenleg is az utóbbi címen található.

Egyéb Entorn jogi személyek

10 1993. december 22-én B. úr Entorn Trading Ltd. néven off-shore társaságot alapított a Guernesey szigetén. A társaság székhelye Dublinban található.

11 Az Entorn Trading meghatalmazást adott C. úrnak, aki ennek alapján 1994. július 5-én Entorn SL-Sucursal en España néven spanyol fióktelepet hozott létre (a továbbiakban: Entorn Sucursal). Az Entorn Sucursal képviseletét állandó jelleggel C. úr látta el. Az Entorn Sucursal székhelyét Sevillában az MB Consultores y Auditores társaságnál a Plaza Ruiz de Alda, 4. szám 7. emelet A. alatti címre jegyezték be. 1996-ban B. úr utasítására az Entorn Sucursal székhelyét Tenerifére helyezték át, ahol ezt követően, úgy tűnik, megszüntették.

A közösségi támogatás iránti kérelem és annak megítélése

12 A megtámadott határozat tárgyát képező közösségi támogatást „a szumak új művelési módszer felhasználásával történő termelésére irányuló demonstrációs projekt" (a továbbiakban: a szumak-projekt) című projektre nyújtották. A szumak a mediterrán növényvilág jellegzetes növénye, leveleiből a szárítást és porrá őrlést követően tannin vonható ki, amelyet bőr cserzéséhez használnak fel. A fenti demonstrációs projektet B. úr találta ki, aki 1992 végén felvette a kapcsolatot A. úrral, akinek előadta, hogy Spanyolországban kívánja megvalósítani a projektet. B. úr kérésére A. úr – közvetítő útján – felvette a kapcsolatot a Junta d'Andalousie kutatási szolgálata tervezési részlegének vezetőjével, a Sevillában lakó C. úrral, aki a későbbiekben vállalta a projekt technikai lebonyolítását, és eljárt az Entorn Sucursal alapításánál.

13 1993. július 12-én az „Entorn SL" fejlécével és a felperes címével levelet küldtek a Bizottság „Mezőgazdaság" Főigazgatóságához, az itt dolgozó tisztviselő, D. úr részére. A levélből kitűnik, hogy a felperes a szumak-projektet a 4256/88 rendelet 8. cikke alapján kívánja benyújtani, és a kérelem előterjesztéséhez szükséges formanyomtatvány megküldését kéri. A levél „A. López Gargallo" aláírását tartalmazza, aki A. úr nyilatkozata szerint számára ismeretlen, és akinek a létezését nem lehetett megállapítani.

14 1993. szeptember 14-én a Bizottsághoz közösségi támogatás iránti kérelmet nyújtottak be. A kérelem mellé olyan levelet mellékeltek, amelynek fejléce megegyezik az 1993. július 12-i levél fejlécével, és olvashatatlan aláírást tartalmaz. 1993. szeptember 22-én a támogatás iránti kérelem új változatát küldték meg a Bizottság számára azzal a magyarázattal, hogy szeptember 14-én tévedésből nem a végleges projektet küldték meg. A kísérőlevél ismét ugyanazt a fejlécet és „A. López Gargallo" aláírását tartalmazta. A felperes bankszámlájának adatait az A. úr aláírását tartalmazó, 1993. október 25-i faxüzenetben közölték a Bizottsággal.

15 A Bizottság 1993. november 26-i, a 4256/88 tanácsi rendelet 8. cikke alapján hozott C (93) 3394 határozatával (a továbbiakban: a támogatást megítélő határozat) a 93.ES.06.030. számú projektre vonatkozóan pénzügyi támogatást nyújtott a felperes részére. A projekt összes költsége 1 381 132 ECU volt, és a közösségi pénzügyi támogatás összegét legfeljebb 1 035 849 ECU összegben határozták meg.

A projekt lefolyása

16 1993. november 30-i levélben az „Entorn SL" új címét (Albacete, Spanyolország) és új (a madridi Banca nazionale del lavoro banknál nyitott) bankszámlájának adatait közölték a Bizottsággal. E levél fejlécén az „Entorn SL" név és az új cím szerepelt. A levél ismét „A. López Gargallo" aláírását tartalmazta.

17 1994. március 29-i levelében, amely az A. úr nevében aláíró személy olvashatatlan aláírását tartalmazza, a Bizottságot arról értesítették, hogy a szumak-projekt keretében az „Entorn SL" Sevillában az MB Consultores y Auditores cég székhelyén „külön erre a célra operatív székhelyként működő irodát nyitott". E levél C. urat és A. urat mint a projekt technikai, illetve általános vezetőjét mutatta be.

18 A felperes vitatja, hogy A. úr általános vezetőként vagy a felperes igazgatójaként részt vett volna a szumak-projektben. Elismeri azonban, hogy A. úr a Codema társaság részéről technikai tanácsadóként részt vett a projektben, és e társaság A. úr szolgáltatásaiért és ezzel összefüggésben felmerült utazási költségeiért 2,25 millió spanyol pesetát (ESP) számlázott ki az Entorn Sucursal részére.

19 Az Entorn Sucursal és a felperes cégnevének hasonlósága miatt A. úr semmilyen jogi lépést nem kezdeményezett.

20 A támogatást megítélő határozat 2. melléklete rendelkezéseinek megfelelően előlegként két részletben összesen 725 094 ECU-s összeget utaltak át. Az előleg 414 340 ECU-t kitevő első részét 1994. január 20-án utalták át az 1993. november 30-i levélben említett bankszámlára. Az előleg második részének átutalásáról az Abacete-i címre 1995. augusztus 25-én küldött faxüzenetben értesítették az „Entorn SL" társaságot. Az ennek megfelelő 310 755 ECU-s összeget a madridi Banque Caixa banknál nyitott bankszámlára utalták át, amelynek tulajdonosa az „Entorn Trading Ltd Entorn SL" volt. E számlaszámot az MB Consultores y Auditores társaság nevében 1995. július 14-én küldött faxüzenetben közölték a Bizottsággal, amelyen szereplő aláírás azonban e társaság egyik munkatársának aláírásával sem egyezett meg.

Az igazgatási eljárás és a megtámadott határozat

21 1997. július 10-én a Bizottság sevillai címre küldött levélben arról értesítette az „Entorn SL" társaságot, hogy szolgálatai kezdeményezték a Bizottság által a 4256/88 rendelet 8. cikke alapján már folyósított pénzügyi támogatás számviteli és technikai felülvizsgálatát. Az ellenőrzésre Sevillában, a projekt megvalósításának helyén, 1997. július 24-én és 25-én, A. úr és C. úr jelenlétében került sor.

22 Az 1997 júliusában végzett ellenőrzést követően a Bizottság 1998. április 3-i keltezéssel levelet küldött az „Entorn (Sumac)" részére a társaságnak az MB Consultores y Auditores társaságnál található sevillai címére. E levélben a Bizottság olyan tényeket nevezett meg, amelyek szabálytalanságokra utaltak, és közölte azon döntését, hogy megindítja a támogatást megítélő határozat 2. mellékletének (10) bekezdésében és a 4253/88 rendelet 24. cikkében említett eljárást. Az „Entorn (Sumac)" társaságot a Bizottság arról is tájékoztatta, hogy követelheti az eddig folyósított összegek visszatérítését. Végezetül a társaságot felhívta arra, hogy 6 hetes határidőn belül nyújtson be bizonyítékokat arra vonatkozóan, hogy a támogatást megítélő határozatból folyó kötelezettségeknek eleget tettek. A Bizottság a Sevillából küldött és C. úr által aláírt 1998. május 24-i levélben kapott választ.

23 1999. március 4-én a Bizottság határozatot hozott (a továbbiakban: a megtámadott határozat), amelyben elrendelte a szóban forgó pénzügyi támogatás visszavonását, és előírta a már átutalt előlegnek a felperes, illetve az ezen tartozásért jogilag felelős személyek általi visszafizetését a határozat kézbesítését követő 60 napon belül. A megtámadott határozat megfogalmazása szerint:

„1) A támogatás iránti kérelmet a barcelonai székhelyű Entorn SL társaság nyújtotta be. A közösségi támogatást ennek a társaságnak ítélték meg. Időközben Dublinban Entorn Trading Ltd. néven társaság alakult, és B. úr kérelmére a társaságnak Sevillában Entorn SL néven fióktelepe nyílt. A projekt keretén belül kifizetett valamennyi összeget a Bizottság ez utóbbi társaság részére folyósította. A fenti műveletről akként tájékoztatták a Bizottságot, hogy pusztán a kedvezményezett címének megváltozására került sor, jóllehet valójában a Bizottság jóváhagyása nélkül a projekt kedvezményezettjének személyében történt változás.

2) A kedvezményezett által közölt címen lefolytatott fent említett ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy az iroda az MB Consultores y Auditores társasághoz tartozik. Az ellenőrök a projektre vonatkozóan semmilyen okirati – akár ügyviteli akár számviteli jellegű – bizonyítékot nem tudtak megvizsgálni, annak ellenére, hogy a támogatást megítélő határozat a 2. mellékletének (5) és (6) bekezdésében arról rendelkezik, hogy a projekt iratainak a társaság székhelyén rendelkezésre kell állniuk a Bizottság szolgálatai részére; ugyanakkor

megállapítást nyert, hogy a Bizottság részére a projekt keretén belül benyújtott egyes iratokon hamisított aláírás szerepelt, és a projektben egyetlen olyan berendezés felhasználására sem került sor, amelynek fényképe a végleges jelentés technikai mellékletében szerepel.

3) Végül az Entorn SL társaság – az adóbevallás keretén belül a spanyol pénzügyminiszter részére benyújtott – mérlege másolatának tanulmányozásából kitűnik, hogy a projekt költsége megközelítőleg 23 000 000 [ESP-t] tesz ki, jóllehet a bejelentett teljes költség 233 623 004 [ESP];

tekintettel arra, hogy ilyen körülmények mellett indokolt a támogatás visszavonása és a 4253/88/EGK tanácsi rendelet 24. cikkének (3) bekezdése alapján a projektre eddig folyósított összegek behajtása;

tekintettel arra, hogy a társaságokra vonatkozó nemzeti jognak megfelelően bizonyos társaságok tagjai felelősek annak tartozásaiért;

[...]

a Bizottság meghozta a jelen határozatot:

1. cikk

A 93.ES.06.030. számú, a »Szumak új művelési módszer felhasználásával történő termelésére irányuló demonstrációs projekt« című projektre vonatkozóan az EMOGA »Orientációs« részlegéből a C(93) 3394 bizottsági határozattal az Entorn SL részére legfeljebb 1 035 849 [ECU] összegben megítélt támogatást a Bizottság visszavonja.

2. cikk

Az Entorn SL társaság, valamint adott esetben az e tartozásért jogilag felelős személyek kötelesek a 725 094 [euró] összeg [...] visszafizetésére." [nem hivatalos fordítás]

24 E határozatot, amelyet a Spanyol Királyságnak is megküldtek, 2001. április 10-én kézbesítették a felperes barcelonai címére, miután a sevillai címére történő kézbesítés eredménytelennek bizonyult.

25 A fentieken kívül a Bizottság átadta a spanyol ügyészségnek a szumak-projektre vonatkozó iratokat, valamint két olyan projekt iratait, amelyben egyebek mellett A. úr és C. úr érintett volt. Az ügyészség feljelentést tett az illetékes Juzgados de Instrucción előtt okirathamisítás és folytatólagosan elkövetett csalás miatt. A. úr, B. úr, C. úr és D. úr szerepelnek a szumak-projekttel kapcsolatban feljelentett személyek között.

Az eljárás és a felek kérelmei

26 Az Elsőfokú Bíróság hivatalához 2001. január 20-án érkezett keresetlevelével a felperes megindította a jelen eljárást. Az Elsőfokú Bíróság hivatalához 2001. június 25-én érkezett külön beadványában a felperes kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság rendelje el a megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztését. A T-141/01. R. sz., Entorn kontra Bizottság ügyben 2001. október 22-én hozott végzésével (EBHT 2001., II-3123. o.) az Elsőfokú Bíróság elnöke elutasította az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet, és a költségekről nem határozott.

27 Pervezető intézkedések körében az Elsőfokú Bíróság kérdéseket tett fel a feleknek és iratok benyújtására hívta fel őket. A felek válaszoltak a kérdésekre a megállapított határidőn belül, illetve a felhívásnak eleget tettek. 2003 júliusában a felperesnek az Elsőfokú Bíróság Hivatalában lehetősége nyílt az Elsőfokú Bíróság által bizalmasnak nyilvánított bizonyos iratok kivételével a Bizottság által benyújtott egyes igazgatási eljárási iratok megtekintésére. A felperes nem kérte, hogy ezen iratokra vonatkozóan írásbeli észrevétellel élhessen.

28 2003. október 13-án a felperes „Tárgyalásra készített jelentésre tett észrevételek" címmel részletes beadványt nyújtott be. E beadvány mellékletében a felperes a csalások megelőzésének koordinációjával foglalkozó egység (UCLAF) által 1997. szeptember 29-én készített iratot csatolt, amely kivonatot tartalmaz B. úr azon egyes nyilatkozatairól, amelyeket a fenti egység tisztviselői előtt tett, miután 1997. szeptemberében előttük önként megjelent. E nyilatkozatok többek között B. úrnak a szumak-projektben játszott szerepére vonatkoztak. A felperes elismerte, hogy erről az iratról a Spanyolországban indított és a jogvita alapjául szolgáló tényekkel kapcsolatos büntetőeljárás folyamán szerzett tudomást. Emellett a felperes azt kérte, hogy a nyomozati jegyzőkönyveket csatolják az ügy irataihoz. 2003. november 4-én benyújtott beadványában a felperes egy sor pervezető intézkedés megtételét és bizonyításfelvétel lefolytatását kérte.

29 Az Elsőfokú Bíróság további kérdéseket intézett a felekhez, és kérte a Bizottságot, hogy nyújtsa be a fent említett UCLAF által készített kivonat mellékleteit. A felek a megállapított határidőn belül válaszoltak a kérdésekre. A Bizottság benyújtotta a kért iratokat, azonban megtagadta azoknak a felperessel történő közlését. Az iratok bizalmas jellegének ellenőrzését és a szumak-projektre nem tartozó bizonyos adatok törlését követően az iratok egy részét közölték a felperessel, és az ügy irataihoz csatolták.

30 2004. január 14-én az Elsőfokú Bíróság második tanácsa előtt a felek között kötetlen találkozóra került sor. A felek részére határidőt állapítottak meg arra, hogy nyilatkozzanak a peren kívüli egyezség lehetőségéről.

31 E kötetlen találkozót követően még ugyanazon a napon tárgyalásra került sor, amelyen meghallgatták a felek szóbeli előterjesztéseit és az Elsőfokú Bíróság által feltett szóbeli kérdésekre adott válaszait.

32 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalánál 2004. február 26-án és 2004. március 4-én nyilvántartásba vett beadványaikban a felek kijelentették, hogy nem látnak lehetőséget peren kívüli egyezségre.

33 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– pervezető intézkedések körében kötelezze a Bizottságot a megtámadott határozat elfogadását megelőző igazgatási eljárásra vonatkozó, valamint a Bizottság által benyújtott, a tények helyességének megállapítását elősegítő valamennyi irat rendelkezésre bocsátására;

– kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

34 A Bizottság azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– utasítsa el a keresetet;

– kötelezze a felperest a költségek viselésére.

Indokolás

A – A B. úr nyilatkozatairól készült kivonat figyelembevételéről és ezen irat mellékleteiről

A felek érvei

35 A Bizottság tiltakozik az ellen, hogy B. úr nyilatkozatainak kivonatát az ügy irataihoz csatolják azon okból, hogy ehhez az irathoz a felperes törvényesen nem juthatott volna hozzá. A Bizottság kétségbe vonja a felperes azon állítását miszerint engedélyezték számára, hogy magánfélként részt vegyen a spanyol bíróságok előtt folyó büntetőeljárásban, és előadja, hogy a felperes csak a nyomozás titkosságának megszegésével szerezhette meg az iratot. Ezenkívül előadja, hogy szerinte az irat bizalmas jellege nem teszi lehetővé, hogy azt az ügy irataihoz csatolják.

36 A felperes hangsúlyozza, hogy nem törvénytelen módon jutott hozzá a szóban forgó irathoz. Miután korábban úgy nyilatkozott, hogy az iratot a büntetőeljárásban magánfélként szerezte meg, a felperes az Elsőfokú Bíróság kérdésére kifejtette, hogy az iratot A. úr, a Spanyolországban folyó büntetőeljárás gyanúsítottja küldte el számára.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

37 Sajnálatos ugyan, hogy a felperes a szóban forgó irat benyújtásakor az irat megszerzésének körülményeire vonatkozóan pontatlan kijelentésekre ragadtatta magát, azonban ez a tény önmagában nem elégséges ahhoz, hogy kizárja azt, hogy az

Elsőfokú Bíróság az iratot figyelembe vegye. Ugyanis az Elsőfokú Bíróság kérdésére válaszolva a felperes hihető magyarázattal szolgált arra nézve, hogy törvénytelen cselekmény elkövetése nélkül is képes volt megszerezni az iratot, amely cselekmény akadályát képezhette volna annak, hogy arra az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban hivatkozzon.

38 E tekintetben ki kell emelni, hogy a szóban forgó irat annak az iratanyagnak a részét képezte, amelyet a Bizottság a spanyol hatóságoknak adott át annak érdekében, hogy a szumak-projekttel összefüggő visszaélésszerű cselekmények elkövetőivel szemben – amennyiben az szükséges – megindítsák a nyomozást. A büntetőeljárásokra vonatkozó általános jogelveknek és különösen a védelmi jogok tiszteletben tartásának ugyanis az felel meg, hogy a büntetőeljárásban közöljék ezen iratot azon személyekkel, akiket vád alá helyezhetnek, így A. úrral, aki a jogvita alapjául szolgáló tények megtörténtének idején a felperes igazgatója volt. Ezért nem tűnik úgy, hogy a szóban forgó iratnak a felperes részére történő megküldésével A. úr olyan jogszabálysértést követhetett el, amely következtében az Elsőfokú Bíróságnak ki kellene zárni azon irat figyelembevételét, amely a jogvita alapjául szolgáló tényekre vonatkozóan pontosítással szolgálhat.

39 Következésképpen B. úr által az UCLAF tisztviselői előtt tett és az Elsőfokú Bíróság határozata nyomán az ügy irataihoz csatolt nyilatkozatokról készült kivonat és e kivonat mellékletei a felperes által megjelölt jogalapok vizsgálata során figyelembe vehetők.

B – *Az ügy érdeméről*

40 A felperes a keresetének alátámasztására három jogalapot hoz fel. A felperes az első két jogalapot, amelyet együttesen indokolt megvizsgálni, a 4253/88 rendelet 24. cikkére, illetve az indokolási kötelezettség megsértésére alapítja. A harmadik jogalapot a védelmi jogok megsértésére alapítja.

A 4253/88 rendelet 24. cikke, illetve az indokolási kötelezettség megsértésére alapított első, illetve második jogalapról

A felek érvei

41 Az első két jogalapban a felperes lényegében azt állítja, hogy egyfelől nem ő tekinthető a közösségi támogatás kedvezményezettjének, mivel nem ő a támogatás visszavonására vonatkozó határozat helyes címzettje, másfelől nem kapta meg a támogatás első két részletének megfelelő összeget, így ezek visszafizetése tőle nem követelhető.

42 A felperes elismeri, hogy a támogatást megítélő határozat értelmében ő tekinthető a támogatás kedvezményezettjének és a projekt végrehajtásáért felelős személynek. Állítása szerint azonban a projekt megvalósításában való részvétele a társaság jogi adatainak B. úrral való közlésére és a projekt spanyolországi helyének és lehetséges technikai lebonyolítója adatainak közlésére korlátozódott. A projekt megvalósításáért és annak a Bizottság illetékes szolgálatai előtti gondozásáért egyedül és kizárólag B. úr volt felelős. Ezt illetően a felperes azt állítja, hogy a szumak-projektre vonatkozóan a nevében kiállított valamennyi irat, az A. úr által aláírt 1993. október 25-i faxüzenet kivételével, amelyben társaság banki adatait közölték a Bizottsággal, hamis és a használt levélpapír nem egyezik meg a felperes által hivatalosan használt levélpapírral.

43 A felperes azt kifogásolja, hogy a Bizottság és különösen a 4256/88 rendelet 8. cikke alapján a projektek lebonyolításáért felelős tisztviselő a szumak-projektre vonatkozó

támogatások odaítélése során nem gondosan járt el, továbbá egy sor olyan körülményre hívja fel a figyelmet, amelyre vonatkozóan a Bizottságnak a támogatás folyósítása előtt további felvilágosítást kellett volna kérnie a felperestől.

44 A projektnek a támogatást megítélő határozatot követő megvalósulását illetően a felperes megjegyzi, hogy A. úr, a társaság igazgatója a szóban forgó határozat kézhezvételét követően úgy ítélte meg, hogy a felperes számára lehetetlenné vált a projekt sikeres lebonyolítása. A. úr ezt közölte B. úrral és kérte, hogy tájékoztassa erről D. urat is, akivel B. úr nagyon közeli kapcsolatot ápolt.

45 A felperes felhívja a figyelmet arra, hogy a megtámadott határozatból kitűnik, hogy tájékoztatták a Bizottságot e körülményről, valamint az új bankszámla adatairól, amelyre a projekt végrehajtására vonatkozó összegeket a Bizottságnak utalnia kellett. E körben megjegyzi, hogy a kedvezményezett bankszámlájának változására vonatkozó iratokat egy bizonyos A. López Gallardo írta alá, aki nem volt jogosult a felperes képviseletére.

46 A felperes szerint a Bizottság elfogadta a közösségi támogatás kedvezményezettjében bekövetkezett változást. Keresetlevelében azt állítja, hogy a Bizottság hallgatólagosan elfogadta, hogy már nem ő a támogatást megítélő határozatban foglalt támogatás kedvezményezettje. Válaszában előadja, hogy D. úr, a Bizottság projektért felelős tisztviselője szóban elfogadta a felperes kötelezettségének megszűnését.

47 A felperes szerint az a körülmény, hogy az alperes intézmény a támogatást megítélő határozat meghozatalát megelőzően nem biztosított lehetőséget számára az észrevételei megtételére, azt igazolja, hogy a Bizottság nem tekintette őt a közösségi

támogatás kedvezményezettjének. Úgy véli, hogy ezt megerősíti az a tény, hogy a megtámadott határozat időpontja (1999. március 4.) és annak kézbesítése (2001. április 10.) között két év telt el, anélkül hogy a felperes bejegyzett székhelyére a projektről vagy az igazgatási eljárás folyásáról bármilyen tájékoztatást küldtek volna. Álláspontja szerint nem lett volna nehéz felvenni a felperessel a kapcsolatot, miután a határozatnak az Entorn Sucursal részére történő kézbesítése meghiúsult.

48 A felperes véleménye szerint a Bizottság szándékosan figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy az Entorn Sucursal és a felperes két különálló személy, közöttük kapcsolat nem létezik, a két társaság tulajdonosai, meghatalmazottjai és vezető tisztségviselői eltérő személyek. A felperes és az Entorn Sucursal cégnevei között fennálló nyilvánvaló hasonlóság nem elégséges a két társaság közötti kapcsolat fennállásának megállapításához.

49 A felperes kijelenti, hogy a Bizottság állításával szemben a közösségi támogatások visszaélésszerű megszerzése céljára szakosodott szervezetben sem ő, sem akkori igazgatója, A. úr nem vett részt. A felperes szerint a jelen ügyben a szóban forgó cselekmények elkövetője az olasz állampolgár E. úr és B. úr, valamint D. úr, a Bizottság tisztviselője volt. A felperes kifogásolja, hogy a Bizottság elmulasztotta D. úr szerepét megemlíteni, és nem vizsgálta meg a fenti szervezetben való érintettségét. A felperes szerint B. úr csak azt követően alapított a felperes nevéhez hasonló elnevezésű társaságot, miután tudomást szerzett arról, hogy a felperesnek már nem áll szándékában a projekt megvalósítása. Azonban B. úr nem járhatott volna el ily módon D. úr beleegyezése nélkül, akitől egyébként – B. és E. úrral közösen – ezen elnevezés ötlete származhatott.

50 A felperes elismeri, hogy A. úr eljárása nem volt kifogástalan, mivel a felperes nevéhez hasonló elnevezésű társaság alapításával szemben cselekedhetett, illetve cselekednie kellett volna. Azonban A. úr eljárása azzal magyarázható, hogy a projekt

lebonyolításáért felelős bizottsági tisztviselő jóváhagyta ezt az ötletet. Vajon A. úrnak jogában állt-e kételkedni a tisztviselő szakértelmében és tisztességében? A felperes úgy véli, hogy A. úr eljárása nem ítélhető meg szigorúbb mérce szerint, mint a projekt lebonyolításáért felelős tisztviselőé.

51 Ami B. úrnak az UCLAF tisztviselői előtt tett nyilatkozatát illeti, a felperes hozzáfűzi, hogy e kijelentésekből megállapítható, hogy a támogatás valódi kedvezményezettje és a támogatás elsikkasztásának tényleges elkövetője B. úr volt. A felperes szerint B. úr nemcsak a támogatás elsikkasztásában fennálló felelősségét ismerte el, hanem azt is, hogy a felperes az abban való részvételt elutasította.

52 A támogatás visszafizetését illetően pedig a felperesnek az a véleménye, hogy azt kellene bebizonyítani, hogy ténylegesen megkapta a visszakövetelt összegeket. Szerinte a Bizottság elismerte, hogy a támogatásokat valamely másik kedvezményezett személy részére folyósította, jóllehet a támogatást megítélő határozat szerint ezeket az összegeket a felperes részére kellett volna kifizetni. A felperes kifogásolja, hogy a Bizottság nem indokolta számára, hogy a fizetés miért e harmadik személy részére történt, és e változásról soha sem kérte ki a felperes véleményét.

53 A felperes szerint a Bizottság csak attól kezdődően tartotta őt a visszafizetés egyedüli felelősének, amikor megállapította, hogy lehetetlen a szóban forgó tartozás behajtása az Entorn Sucursaltól, amely társaság a támogatást ténylegesen megkapta.

54 A felperes végül azt állítja, hogy a Bizottság megsértette az EK 253. cikkből következő indokolási kötelezettséget, mivel szerinte a megtámadott határozat nem tünteti fel világosan és érthetően azon indokokat, amelyek igazolnák, hogy a felperes a támogatás valódi címzettje, valamint a határozatból nem derül ki világosan és érthetően, hogy a felperes ténylegesen megkapta-e azon összegeket, amelynek visszakövetelését tőle kérik.

55 A Bizottság másodlagos kérelmében megjegyzi, hogy a megtámadott határozat több, az EMOGA „Orientációs" részlegéből juttatott támogatást visszavonó határozat részét képezi, amelyeket a Bizottság az érintett projektek végrehajtásában megállapított súlyos szabálytalanságok miatt hozott meg. A Bizottság szerint e projektek összefüggtek egymással, mivel úgy tűnt, hogy a szóban forgó projektekhez többé kevésbé minden esetben ugyanazon társaságok és magánszemélyek kapcsolódnak. A Bizottság megjegyzi, hogy különösen A. és C. úr volt több olyan projektben érintett, amelyekre vonatkozóan a közösségi támogatásokat visszavonták.

56 A Bizottság álláspontja szerint a megtámadott határozatot helyesen címezték a felperesnek, aki a támogatást odaítélő határozat címzettje volt.

57 A Bizottság állítása szerint csupán a kedvezményezett címének és bankszámlaszámának megváltozásáról értesítették, azonban arról sohasem tájékoztatták, hogy a támogatás kedvezményezettje megváltozott volna, és e változáshoz sohasem kérték a beleegyezését. Kijelenti, hogy A. úr nemcsak arról mulasztotta el tájékoztatni a Bizottság szolgálatait, hogy a felperes lemondott a megítélt támogatásról, hanem arról is, hogy A. úr egyébként mindvégig szoros kapcsolatban maradt a projekttel annak végrehajtása során. A Bizottság véleménye szerint A. úr, a felperes igazgatója és az Entorn Sucursalhoz köthető B. úr közötti rendszeres kapcsolattartás, valamint A. úrnak a szumak-projekt végrehajtásában való részvétele elégséges a felperes és az Entorn Sucursal közötti nyilvánvaló kapcsolat fennállásának megállapításához.

58 Ami a felperes azon kifogását illeti, miszerint a Bizottság szolgálatai a támogatás odaítélésénél nem a kellő gondossággal és körültekintéssel jártak el, a Bizottság

előadja, hogy e körülmények semmiben sem érintik a felperesnek a szumak-projekt megvalósítására megítélt közösségi pénzeszközök felhasználásáért való felelősségét.

59 A Bizottság véleménye szerint a perben vitatott határozat indokolásából a felperes számára kellőképpen megismerhetők a meghozott intézkedés indokai. A felperes nem követelheti, hogy a Bizottság határozatában igazolja és bizonyítsa, hogy a felperes az a társaság, amelyik ténylegesen megkapta a Bizottság szolgálatai által folyósított összegeket.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

60 Először is azt kell megvizsgálni, hogy a Bizottság, jogosan címezte-e a módosított 4253/88 rendelet 24. cikkének (2) bekezdése alapján a támogatás visszavonására vonatkozóan hozott határozatot a felperes részére. Másodszor pedig ellenőrizni kell, hogy a Bizottság a módosított 4253/88 rendelet 24. cikkének (3) bekezdése alapján jogosan követelte-e a felperestől a folyósított közösségi támogatás visszafizetését.

– A támogatás visszavonásáról

61 A 4253/88 rendelet 24. cikke kifejezetten nem határozza meg, hogy kinek kell lennie a közösségi támogatást visszavonó határozat címzettjének. Ez a módosított 2052/88 rendeletből – amelynek végrehajtási rendelkezéseit a módosított 4253/88 rendelet tartalmazza – következő, a strukturális alapokra vonatkozó szabályrendszer szerkezetével magyarázható. A módosított 2052/88 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének és 5. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseiből az következik, hogy a közösségi programokat a megfelelő nemzeti programok kiegészítéseként vagy ezekhez való

hozzájárulásként tervezték, és azok csak kivételes esetben öltik a kísérleti és demonstrációs projektek közvetlen bizottsági finanszírozásának formáját. E szabályrendszernek megfelelően a módosított 4253/88 rendelet alapján hozott határozatok címzettjei az esetnek megfelelően a tagállamok vagy az illetékes hatóságok, illetve ezek által kijelölt más szervek, vagy pedig a Bizottság közvetlen támogatásai esetén a közösségi támogatások egyedi kedvezményezettjei. Ebből következően a 4256/88 rendelet 8. cikke alapján, közvetlenül a Bizottság által finanszírozott program esetén a visszavonást elrendelő határozatot a közösségi támogatás kedvezményezettje részére kell címezni.

62 Ezért tehát azt kell megvizsgálni, hogy lehet-e a felperest a szumak-projektre megítélt támogatások címzettjének tekinteni.

63 E tekintetben először is ki kell emelni, hogy a támogatás iránti kérelmet a felperes nevében nyújtották be. Még ha igaz is az, hogy a kérelemben és a kapcsolódó levelezésben használt „Entorn SL" elnevezés nem a felperes teljes neve (Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis), e névnek az azzal összecsengő rövidítéséről van szó, amely a felperes címével történő együttes használat esetén kizárólag akként érthető, hogy a kérelmet a felperes nevében nyújtották be. Azonban sem a támogatás iránti kérelem benyújtásának szándékát tartalmazó 1993. július 12-i levél, sem a támogatás iránti kérelem két változatához csatolt 1993. szeptember 14-i és 22-i levél nem tartalmazza a felperes igazgatójának aláírását. Emellett pedig a felperes állítása szerint a használt levélpapír nem egyezik az általa szokásosan használt levélpapírral.

64 Az UCLAF tisztviselői előtt 1997 szeptemberében tett nyilatkozatában B. úr elismerte, hogy ő írta alá az 1993. szeptember 14-i levelet. Ezenkívül azt is beismerte, hogy az 1993. július 12-i és 1993. szeptember 22-i leveleken szereplő „A. López Gargallo" aláírást ő használta.

65 A felperes a jelen eljárásban az Elsőfokú Bírósághoz címzett ideiglenes intézkedés iránti kérelmében előadja, hogy igazgatója jóváhagyta, hogy a szumak-projektet a felperes nyújtsa be a Bizottsághoz, azonban a Bizottsággal való közvetlen kapcsolattartást B. úr lássa el. Emellett 1993. október 25-i faxüzenetében, amelynek hitelességét a felperes nem vonja kétségbe, a felperes igazgatója „a 93.ES.06.030. sz. pályázatunk kiegészítéseként" (como complemento a nuestra propuesta 93.ES.06.030) megjegyzéssel közölte a Bizottsággal a felperes bankszámlájának adatait. Ezen irat, amely arra a számra hivatkozik, amely alapján a szumak-projektre vonatkozó támogatás iránti kérelmet a Bizottságban azonosították, nemcsak arról tanúskodik, hogy a felperes igazgatója tudatában volt annak, hogy a támogatás iránti kérelmet a társaság nevében nyújtották be, hanem arról is, hogy a felperes nevében vállalta a támogatás iránti kérelemért való felelősséget. Ezen irat tehát alátámasztja, hogy a felperes igazgatója jóváhagyta a 1993. július 12-i és 1993. szeptember 14-i és 22-i levelekben a felperes nevében tett nyilatkozatokat.

66 Ebből az következik, hogy a felperesnek kell tulajdonítani a támogatás iránti kérelmet. E tekintetben érdektelen, hogy a fent említett három levelet B. úr, ahogy az láthatólag az UCLAF előtti nyilatkozatából következik, vagy ismeretlen személyek írták-e alá.

67 Az 1993. november 26-án hozott, támogatást megítélő határozatot az 1993. november 29-i keltezésű értesítő levéllel együtt az „Entorn SL" részére küldték meg a felperes akkori barcelonai címére. Az értesítő levél megjegyzi, hogy „[a] program végrehajtása az Entorn SL társaság felelőssége", és „[a] jelen határozat címzettje az Entorn SL társaság (kedvezményezett)". A felperes sem az írásbeli eljárás alatt, sem a tárgyalás során nem vitatta, hogy ténylegesen tudomása volt e határozatról, amely egyébként keresetlevelének mellékletét képezi. A felperes csak a peren kívüli egyezség lehetőségéről kialakult álláspontját kifejtő, 2004. március 4-i beadványában jelezte, hogy semmi sem bizonyítja, hogy a határozatot ajánlott

levéllel elküldték, és nem lelhető fel irattárában a határozat megérkezésére utaló adat. A felperes ezen állítása nemcsak megkésett, hanem ellentmondásban is áll a saját beadványaiban előadott tényekkel. Ugyanis keresetlevelének „A projekt későbbi végrehajtására vonatkozó tények" című részében, a 25. pontban megjegyzi, hogy A. úr tisztában volt az „1993. november 29-i bizottsági határozat tartalmával és hatályával", válaszának 12. pontjában pedig kijelenti, hogy A. úr részére kézbesítették „a [felperes] számára a közösségi támogatást megadó 1993. novemberi határozatot".

68 Az a tény, hogy a támogatást megítélő határozatban nem a felperes teljes neve szerepel, nem zárja ki, hogy a felperest lehessen a határozat címzettjének tekinteni. Ugyanis a támogatást megítélő határozatban szereplő név megegyezik a megítélt támogatást megelőzően a Bizottság részére küldött, a felperes igazgatója által jóváhagyott levelekben található névvel.

69 Ilyen körülmények mellett azt kell megállapítani, hogy a felperes volt az 1993. november 26-i támogatást megítélő határozat címzettje és a közösségi támogatás kedvezményezettje.

70 Ami a felperes azon feltevését illeti, miszerint a támogatásról való lemondása folytán elvesztette kedvezményezetti minőségét, meg kell állapítani, hogy erre vonatkozó állításainak az igazolására semmilyen bizonyítékot nem csatolt. E tekintetben a keresetlevelében szereplő azon kijelentés, miszerint a felperes igazgatója arra kérte B. urat, hogy értesítse a Bizottság felelős tisztviselőjét arról, hogy a felperes lemondott a projekt végrehajtásáról, még ha igaz is, nem elégséges annak megállapításához, hogy a felperes érvényesen lemondta a projektben való részvételét. Ugyanis az ügy irataiban semmilyen adat nem támasztja alá, hogy B. úr ténylegesen értesítette a Bizottságot a felperes azon szándékáról, hogy felhagy a projekt

végrehajtásával. Márpedig a közösségi támogatás kedvezményezettje saját erőforrásai helyett valamely harmadik személy szolgálatainak igénybevételével nem szabadulhat a Bizottsággal szemben fennálló tájékoztatási és együttműködési kötelezettségeitől. Ezért B. úrnak a felperes igazgatója utasításainak végrehajtása körében elkövetett esetleges mulasztása a felperesnek tulajdonítható.

71 Az ügy irataiban semmilyen adat nem erősíti meg a felperes azon állítását sem, hogy a Bizottság elfogadta a kötelezettségei megszűnését. Abból, hogy a Bizottság figyelembe vette a számára rendelkezésre bocsátott új bankszámla adatokat, nem vonható le az a következtetés, hogy az el is fogadta a támogatás kedvezményezettjének megváltozását, tekintettel arra, hogy a Bizottság részére erre vonatkozóan megküldött 1993. november 30-i és 1995. július 14-i értesítések a kedvezményezett társaság megváltozására vonatkozóan semmilyen utalást nem tartalmaznak. Indokolt ehhez hozzáfűzni, hogy nem valószínű, hogy a Bizottság elfogadott volna a projekt szempontjából akkora horderejű módosítást, mint a projekt végrehajtásáért felelős kedvezményezett lemondása vagy a kedvezményezettnek valamely másik társasággal történő helyettesítése, anélkül hogy a felperesnek arról írásbeli megerősítést küldött volna. Ezzel összefüggésben az Elsőfokú Bíróság megjegyzi, hogy a felperes keresetlevelében azt állítja, hogy a Bizottság hallgatólagosan jóváhagyta a kedvezményezett személyének megváltozását, míg a válaszában azt közli, hogy a felelős tisztviselő azt „szóban" fogadta el. Ezen ellentmondás alkalmas arra, hogy kétséget támasszon a felperes erre vonatkozó kijelentéseinek megbízhatóságát illetően.

72 Ilyen körülmények mellett nem létezik semmilyen adat, amelyből az a következtetés lenne levonható, hogy a közösségi támogatás megítélését követően a felperes a támogatás tekintetében elvesztette kedvezményezetti minőségét.

73 A felperes ezenkívül előadja, hogy a megtámadott határozatot nem a részére kellett volna címezni, mert a megállapított szabálytalanságokért elsősorban más személyek, különösen B. úr és E. úr, valamint D. úr, a Bizottság tisztviselője a felelős.

74 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a felperes igazgatója, A. úr, akinek a felperes nevében végzett cselekedetei a felperesnek tulajdoníthatók, súlyosan megsértette a pénzügyi támogatások kérelmezőit terhelő, tájékoztatási és együttműködési kötelezettségeit.

75 Először is a felperes igazgatója beleegyezett abba, hogy a támogatás iránti kérelmet a felperes nevében B. úr nyújtsa be. Ezt követően az igazgató egyebek mellett jóváhagyta az „A. López Gargallo" aláírást használó személynek a támogatás iránti kérelemmel összefüggésben a felperes nevében tett kijelentéseit. A felperes igazgatója a Bizottság szolgálatai számára így azt a látszatot keltette, hogy a fenti aláírást használó személy jogosult a felperes képviseletére.

76 Másodszor, A. úr nem gondoskodott arról, hogy a Bizottság megfelelően tájékoztatást kapjon arról, hogy a felperes felhagyott a szumak-projekt végrehajtásával. Így fenntartotta annak látszatát, hogy a projekt végrehajtását a felperes látja el.

77 Harmadszor, A. urat tájékoztatták az Entorn Sucursal megalakulásáról, azonban ez ellen semmilyen lépést nem tett, jóllehet számolnia kellett volna azzal a jelentős kockázattal, hogy a Bizottság szolgálatai a két társaságot összetéveszthetik.

78 Negyedszer, A. úr tisztában volt azzal, hogy a szumak-projektet az Entorn Sucursal vezette, mivel a projektben tanácsadóként működött közre. E minőségében eljárva észre kellett volna vennie, hogy az adott módon végrehajtott projekt költségei a megítélt közösségi támogatás összegénél sokkal alacsonyabbak voltak. A. úr tehát eltűrte, hogy a projekt végrehajtását, amelyre vonatkozóan a felperes támogatáshoz jutott, a felperessel szinte megegyező nevű másik társaság végezze olyan körülmények között, amelyek szabálytalanságok súlyos gyanúját vetették fel, anélkül hogy a Bizottságot erről a tényről megfelelően tájékoztatta volna.

79 Az egyetlen hihető magyarázat A. úr viselkedésére az, hogy tudatosan részt vett olyan műveletekben, amelyek a közösségi támogatás címén a felperes részére folyósított összegek rendeltetésüktől eltérő felhasználására irányultak. A. úr tehát a felperesnek tulajdonítható olyan súlyos szabálytalanságokat követett el, amelyek alapján a támogatás visszavonása igazolható volt.

80 Az a körülmény, hogy e szabálytalanságokban más személyek is részt vettek, nem mentesítheti a felperest mint a támogatás kedvezményezettjét az igazgatójának az ő nevében elkövetett cselekedetei iránti felelőssége alól.

81 A felperesnek a Bizottság tisztviselője által a fent említett műveletekben játszott szerepére vonatkozó kijelentéseit illetően pedig különösen ki kell emelni, hogy valamely intézmény tisztviselőjének vagy alkalmazottjának a kérdéses szabálytalanságokban történő részvétele, még ha beigazolódik is, nem zárhatja ki a támogatás visszavonását.

82 Ugyanis az a tény, hogy valamely tisztviselő – akár gondatlanságból, akár szándékos, vétkes magatartással – nem tett eleget kötelezettségeinek, nem mentesíti a támogatás kedvezményezettjét a saját kötelezettségei elmulasztásának következményei alól.

83 Ezzel összefüggésben el kell utasítani azt a feltevést, amely szerint B. úrnak az UCLAF tisztviselői előtt tett nyilatkozata azt tanúsítja, hogy a felperes elutasította azon cselekményekben való részvételét, amelyek célja a szumak-projektre vonatkozó támogatás jogtalan megszerzése volt, és a felperes e magatartása indította B. urat arra, hogy nagyon hasonló néven másik társaságot alapítson. Ugyanis B. úr

kijelentette, hogy meg akarja szerezni a felperes társaságot, azonban mivel az lehetetlennek bizonyult, létrehozta az Entorn Trading (Dublin) társaságot annak érdekében, hogy a felperest e társaságon keresztül szerezze meg. Ellenben B. úr nem említi sem azt, hogy miért nem volt lehetséges a felperes megszerzése, sem azt, hogy a felperesnek a műveletekben való részvételét elutasította volna.

84 Végezetül pedig, ami az indokolási kötelezettség állítólagos megsértését illeti, elégséges azt kiemelni, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban világosan kifejtette, hogy a támogatást megítélő határozat címzettje a felperes és a kedvezményezett személyében semmilyen változást sem engedélyezett. Ezért a megtámadott határozat indokolása megfelelő a felperesnek mint a támogatás kedvezményezettjének szerinti minősége tekintetében.

85 Ebből az következik, hogy a támogatást visszavonó határozat címzettje, helyesen, a felperes volt.

86 A fentiekből következően a támogatásnak a megtámadott határozat 1. cikkében kimondott visszavonása tekintetében az első két jogalap nem megalapozott.

– A közösségi támogatás első két részleteként folyósított összegek visszafizetéséről

87 A módosított 4253/88 rendelet 24. cikke (3) bekezdésének rendelkezése szerint: „[m]inden jogalap nélkül fizetett összeget vissza kell fizetni a Bizottság részére".

88 E rendelkezés nem határozza meg pontosan, hogy kit terhel a jogalap nélkül folyósított összegeknek a Bizottság részére történő visszafizetésével kapcsolatos kötelezettség. Azonban a módosított 2052/88 és 4253/88 rendeletek szerkezetéből a fenti 61. pontban kifejtettek szerint az következik, hogy a közvetlen bizottsági támogatások esetén e kötelezettség a támogatás kedvezményezettjét terheli. Ezt megerősíti a támogatást megítélő határozat 2. mellékletében rögzített pénzügyi feltételek (10) bekezdése, amely szerint a kedvezményezett jogosult megküldeni észrevételeit, mielőtt az esetleges visszafizetés iránti felszólításnak eleget tenne.

89 Annak érdekében, hogy követelni lehessen a kedvezményezettől a folyósított összegeket, egyfelől az szükséges, hogy a csökkentésre, felfüggesztésre vagy visszavonásra vonatkozó határozat meghozatala érvényes legyen. Márpedig fenntartva a felperes által harmadik jogalapja keretén belül az eljárási jog megsértésére vonatkozóan előadott érveinek megvizsgálását, a fenti körülményekből az következik, hogy a támogatás visszavonásának feltételei a jelen esetben teljesültek.

90 Másfelől a „visszafizet" ige használata arra utal, hogy elvben a visszafizetési kötelezettség csak a kedvezményezett által ténylegesen megkapott összegekre vonatkozik. Ezt az értelmezést megerősíti a módosított 4253/88 rendelet 24. cikke (3) bekezdésének különböző nyelvi változatai egy részében található „jogalap nélkül fizetett összeg", illetve az ezzel egyenértékű kifejezések használata (lásd különösen a spanyol, francia, olasz és holland változatokat). Ezt illetően egy tekintet alá kell venni a Bizottság által közvetlenül a kedvezményezett részére és a kedvezményezett rendelkezése alapján harmadik személyek részére folyósított összegeket. Ugyanis ez utóbbi esetben a Bizottság pusztán a kedvezményezett mint a folyósított összegek jogosultja által a fizetési feltételekre vonatkozóan adott rendelkezések végrehajtását végzi.

91 Azonban a támogatás kedvezményezettje nem köteles azon összegeket visszafizetni a Bizottság részére, amelyeket az a kedvezményezettől származó vagy részére tulajdonítható rendelkezés hiányában harmadik személyek részére folyósított.

92 Ezért tehát meg kell vizsgálni, hogy a támogatás első két részletét a felperes részére folyósították-e vagy e részleteket a felperes rendelkezése alapján fizették-e ki.

93 A megtámadott határozat e tekintetben ellentmondásos megállapításokat tartalmaz. Egyfelől megállapítja, „hogy a kedvezményezett a Közösség támogatása keretében a mai napig 725 094 [ECU] összeget kapott", másfelől megjegyzi, hogy az Entorn Trading társaságnak Sevillában fióktelepe nyílt, és a „projekt keretén belül kifizetett valamennyi összeget a Bizottság ez utóbbi társaság részére folyósította, [és e] műveletről akként tájékoztatták a Bizottságot, hogy pusztán a kedvezményezett címének megváltozására került sor, jóllehet valójában a Bizottság jóváhagyása nélkül a projekt kedvezményezettjének személyében történt változás".

94 Az ügy irataiból kitűnik, hogy a támogatás első részletét a madridi Banca nazionale del lavoro bankban nyitott számlára utalták. Az e számlát érintő műveletekről 1995. július 19-én készített kivonat és B. úr az UCLAF tisztviselői előtt tett nyilatkozatának melléklete szerint a támogatás első részletét e számlán 1994. január 20-án írták jóvá. A számlakivonaton szereplő számlatulajdonos az „Entorn Lda – en constitución". Ugyanezen számlának az 1995. június 15-én készült kivonata tulajdonosként az „Entorn Trading Ltd" társaságot tünteti fel. Úgy tűnik tehát, hogy a két számlatulajdonos egyike az „Entorn Trading Ltd", a B. úr által alapított, a fenti 10. és 11. pontokban említett egyik társaság, míg az „Entorn Lda – en constitución" elnevezés sem a felperes nevével, sem a C. úr által Spanyolországban létrehozott fióktelep nevével nem mutat teljes egyezőséget. Mindenesetre ezen iratokból kitűnik, hogy nem a felperes, az „Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis" volt a számla tulajdonosa.

95 Ebből következően a felperes nem kapta meg a támogatás folyósított első részletét.

96 Ami a támogatás második részletét illeti, az ügy iratai arról tanúskodnak, hogy azt a madridi Caixa banknál nyitott számlára utalták, amelynek tulajdonosa az „Entorn Trading Ltd (Entorn SL)" volt. A felperes tehát a támogatás második részletét sem kapta meg.

97 Azt illetően, hogy ezen összegeket a felperes rendelkezése alapján fizették-e ki abban a tekintetben, hogy azokat egy tekintet alá kell venni az általa kapott összegekkel, emlékeztetni kell arra, hogy azt a bankszámlaszámot, amelyre a támogatás első részletét utalták, a fenti 16. pontban említett 1993. november 30-i keltezésű levélben közölték a Bizottsággal. Az UCLAF tisztviselői előtt tett nyilatkozatában B. úr elismerte, hogy ezt a levelet ő írta alá.

98 Az 1995. július 14-én küldött faxüzenetben közölték a Bizottsággal azt a számlaszámot, amelyre a második összeget fizették, amely üzenetben a sevillai „MB Consultores y Auditores, SL" cégnevet használták, vagyis annak a társaságnak az elnevezését, amelynél az Entorn Sucursal székhelye volt található. Az ügy irataiban semmilyen jel nem utal arra, hogy ki küldte el ezt a faxüzenetet.

99 Ahogy az a fenti 79. pontban megállapítást nyert, A. úr viselkedése csak oly módon magyarázható, hogy tudatosan olyan műveletekben vett részt, amelyek a szumak-projekt céljából folyósított támogatás összegének rendeltetésétől eltérő felhasználására irányultak.

100 A felperes bankszámlaszámától eltérő bankszámlaszámot tartalmazó üzeneteknek a támogatások részleteinek folyósítása céljából történő elküldése a Bizottság részére, amellyel azt a benyomást keltette, hogy a felperes számlájáról van szó, a fenti műveletek lényegi mozzanata. Következésképpen A. úr jóváhagyta a fenti üzenetek elküldését, amelyek tartalma tehát neki tulajdonítható.

101 Ugyanis, mint elnök és megbízott képviselő A. úr felhatalmazással rendelkezett arra, hogy saját cselekedeteivel, valamint a cselekedeteknek a felperes nevében történő jóváhagyásával a felperes nevében kötelezettséget vállaljon.

102 A felperes nevében szerkesztett 1993. november 30-i levél az „A. López Gargallo" aláírást tartalmazza, amelyet B. úr maga használt az 1993. július 12-i és 1993. szeptember 22-i levelekben az UCLAF előtt tett nyilatkozata szerint (lásd a fenti 64. pontot). Mivel A. úr cselekedetei keltették azt a látszatot a Bizottság számára, hogy a fenti aláírás a felperest kötelezi (lásd a fenti 75. pontot), úgy kell tekinteni, hogy a levelet A. úr beleegyezésével küldték. Ebből következően a levél, függetlenül a levél aláírójának tényleges személyétől, a felperesnek tulajdonítható. Ezért a támogatás első részletének folyósítását úgy lehet tekinteni, hogy arra a felperes rendelkezése nyomán került sor. Ezért ezt a részletet egy tekintet alá kell venni azon összegekkel, amelyeket a felperes maga kapott meg.

103 Az 1995. július 14-én küldött faxüzenetet, amelyben a támogatás második részletére vonatkozó új bankszámla adatokat közöltek a Bizottsággal, a sevillai „MB Consultores y Auditores, SL" társaság nevét és címét tartalmazó minta felhasználásával szerkesztették. A minta „feladó" („remite") rovatában gépelt betűkkel az „Entorn Trading, SL" név található. E megjelölés nem azonos azzal a névvel, amelyet a Bizottság részére a szumak-projekttel kapcsolatosan címzett levelezésben addig használtak („Entorn SL"), azonban ahhoz hasonló.

104 Ugyanis a fenti 17. pontban említett, 1994. március 29-i levél jelezte a Bizottság számára, hogy az „Entorn SL" a szumak-projekttel kapcsolatos célokra Sevillában irodát nyitott, amelynek címe megegyezett az „MB Consultores y Auditores SL" társaság címével. E levél végén A. úr géppel írott neve és kézzel írt olvashatatlan aláírás szerepel, amely – az általa a UCLAF tisztviselői előtt tett nyilatkozat szerint – B. úr saját aláírása. E levél egyfelől azt a látszatot keltette, hogy a szumak-projekttel kapcsolatos levelezés a felperes részére e sevillai címre küldhető, másfelől pedig azt,

hogy a szóban forgó projekttel kapcsolatosan az e címről küldött üzenetek a felperestől származnak. Ez a levél teljes mértékben beleilleszkedik a jelen ügyben elkövetett műveletek sorába. Ennek alapján az 1994. március 29-i levelet A. úr beleegyezésével küldték, és mivel azt a felperes nevében küldték el, az neki tulajdonítható, anélkül hogy számítana, hogy azt ténylegesen ki írta alá.

105 Az e levél által keltett látszattal egyezően az „Entorn Trading, SL" által a sevillai címről 1995. július 14-én küldött faxüzenet, amely megint csak szerves részét képezi azoknak a műveleteknek, amelyben A. úr tudatosan vett részt, szintén a felperesnek tulajdonítható.

106 Ebből következően a támogatásnak az ezen faxüzenetben közölt számlára történő átutalását úgy kell tekintetni, hogy az a felperes rendelkezése alapján történt, és azt egy tekintet alá kell venni azon összegekkel, amelyeket maga a felperes kapott meg.

107 Következésképpen a módosított 4253/88 rendelet 24. cikkének megsértésére alapított jogalap nem megalapozott.

108 Az indokolási kötelezettség állítólagos megsértését illetően pedig a megtámadott határozatból világosan kitűnik, hogy a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a felperes a támogatás kedvezményezettjeként köteles a folyósított részletek visszafizetésére, tekintettel arra, hogy a Bizottság a kedvezményezett személyében semmilyen változást nem hagyott jóvá. Ezen indokolás elégséges volt ahhoz, hogy a felperes abból a megtámadott határozat indokait megismerje, és az Elsőfokú Bíróság azt ellenőrizhesse. Következésképpen a támogatás két részletének visszafizetésére vonatkozó indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapot el kell utasítani.

A védelmi jogok megsértésére alapított harmadik jogalapról

A felek érvei

109 A felperes azt kifogásolja, hogy a Bizottság nem tette számára lehetővé, hogy az Entorn Sucursal sevillai székhelyén végzett ellenőrzést követően írásban észrevételeket tegyen. A felperes elismeri, hogy igazgatója, A. úr az ellenőrzés alatt jelen volt. A felperes mégis azt állítja, hogy beadvány benyújtására nem volt lehetősége.

110 A felperes kijelenti, hogy számára nem érthető, hogy miután a Bizottság tudomást szerzett C. úrnak az ellenkérelem 18. mellékletében szereplő, írásban tett állításairól, miért nem vette fel képviselőivel a kapcsolatot. Úgy véli, hogy ez a védelmi jogok súlyos megsértését jelenti.

111 A Bizottság állítása szerint tiszteletben tartotta a felperes védelmi jogait a jelen ügyben. Úgy véli, hogy az 1998. április 3-i levelének elküldésével, amely világosan kifejtette a felperessel szemben felhozott érveket, és ésszerű határidőt állapított meg a felperes észrevételeinek előterjesztésére, biztosította a felperes számára annak lehetőségét, hogy a támogatás visszavonását illetően észrevételeket tegyen.

112 A Bizottság szerint a felperes nem hivatkozhat arra a körülményre, hogy e levelet a sevillai címre küldték azon állítása alátámasztására, hogy megfosztották az észrevételek megtételéhez fűződő jogától. Úgy véli, hogy szolgálatai jó okkal használták a sevillai címet, nemcsak azért, mert a felperesnek ez volt a Bizottsággal közölt legutolsó címe, hanem azért is, mert e címről történt a szumak-projekt irányítása, e helyen zajlott a projekt ellenőrzése, és itt találkoztak a Bizottság ellenőrei A. úrral.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

113 A közösségi jog alapelvei közé tartozik a védelmi jogok minden olyan eljárásban történő tiszteletben tartása, amely valamely személlyel szemben indult, és e személyre nézve hátrányos intézkedéshez vezethet, ezt a jogot még az eljárásra vonatkozó szabályozás hiányában is biztosítani kell. Ezen elv azon követelményt fogalmazza meg, hogy a határozatok címzettjei részére, akiknek érdekeit a határozat érezhetően érinti, olyan helyzetet kell biztosítani, hogy álláspontjukat eredményesen kinyilváníthassák (a Bíróság C-32/95. sz., Bizottság kontra Lisrestal és társai ügyben 1996. október 24-én hozott ítéletének [EBHT 1996., I-5373. o.] 21. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-199/99. sz., Sgaravatti Mediterranea kontra Bizottság ügyben 2002. szeptember 26-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-3731. o.] 55. pontja).

114 A módosított 4253/88 rendelet 24. cikke ugyan nem tartalmaz kifejezett rendelkezéseket azon támogatások kedvezményezettjeinek védelmi jogait illetően, amelyek visszavonását tervezik, viszont az e jogokra vonatkozó rendelkezések megtalálhatók a támogatást megítélő határozat pénzügyi feltételeire vonatkozó 2. mellékletének (10) bekezdésében. Ennek szövege szerint valamely támogatás kedvezményezettjének a Bizottság által rögzített határidőn belül lehetősége van észrevételei benyújtására, mielőtt az elrendelné a támogatás csökkentését, felfüggesztését, visszavonását vagy annak visszatérítését.

115 A jelen ügyben a támogatás kedvezményezettje meghallgatáshoz való jogának a pénzügyi feltételek (10) bekezdésének megfelelő biztosítását célzó, 1998. április 3-i levelet nem a felperes részére küldték, amelynek székhelye a tárgyidőszak egésze alatt Barcelonában volt, hanem az „Entorn (Sumac)" társaságnak az MB Consultores y Auditores társaságnál található, az Entorn Sucursal által használt sevillai címére.

116 Azonban a fenti 17. és 104. pontokban említett 1994. március 29-i levélben a Bizottságot szándékosan félrevezették, és elhitették vele, hogy a sevillai cím a felperes által a szumak-projekt céljából nyitott iroda címének felel meg. Ennélfogva, amint az a fenti 104. pontban megállapítást nyert, ez a levél a felperesnek tulajdonítható.

117 Ezért a Bizottság érvényesen használhatta ezt a címet abból a célból, hogy arra a felperes részére a szumak-projekttel kapcsolatos minden levelezést elküldjön, ebbe beleértve az 1998. április 3-i levelet, amely azt a célt szolgálta, hogy a felperesnek lehetőséget biztosítson a számára felrótt szabálytalanságokkal kapcsolatban észrevételei megtételére.

118 Ugyan meglepőnek tűnhet, hogy a Bizottság ezt a címet használta, amikor az 1998. április 3-i levél megküldésekor az UCLAF vizsgálati jelentésének már birtokában volt, amelyből kitűnik, hogy a sevillai cím az Entorn Sucursalhoz tartozik, ez utóbbi székhelyét 1996 februárjában Tenerifére helyezték át, és két nagyon hasonló cégnevű társaságról van szó.

119 A felperes tehát nem hivatkozhat erre a körülményre azon állítása alátámasztására, hogy érvényesen nem biztosítottak számára lehetőséget észrevételei megtételére.

120 Ugyanis maga a felperes is elismeri, hogy igazgatójának, A. úrnak tudomása volt az 1998. április 3-i levél létezéséről. A felperes állítása szerint abból a körülményből, hogy ezt a levelet a sevillai címre küldték, A. úr azt a következtetést vonta le, hogy a Bizottság nem őt tartja a megállapított szabálytalanságok felelősének. Azonban A. úrnak tudnia kellett, hogy e levelet a felperes pontos címe körül kialakult zavar miatt küldték a sevillai címre, amelyet a szumak-projektre vonatkozó műveletekben részt vevő személyek, közöttük A. úr, tudatosan idéztek elő, és tartottak fenn. A. úr azt is tudta, hogy a támogatást a felperes számára ítélték meg, és hogy ő maga nem gondoskodott arról, hogy a Bizottságot megfelelően tájékoztassák a támogatás felperes általi állítólagos lemondásáról. Ilyen körülmények mellett világosnak kellett volna lennie számára, hogy a felperesnek érdeke fűződött az 1998. április 3-i levél tartalmának megismeréséhez, és az abban ismertetett szabálytalanságokra vonatkozóan észrevételei megtételéhez. A felperes tehát e levélre vonatkozóan megtehette volna észrevételeit, ha akarta volna.

121 Ehhez hozzá kell fűzni, hogy saját felróható magatartására senki sem hivatkozhat (lásd értelemszerűen a Bíróság C-39/72. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1973. február 7-én hozott ítéletének [EBHT 1973., 101. o.] 10. pontját és Mischo főtanácsnoknak a Bíróság C-453/99. sz., Courage és Crehan ügyben 2001. szeptember 20-án hozott ítéletére [EBHT 2001., I-6297. o.] vonatkozó indítványának [EBHT 2001., I-6300. o.] 39. pontját). Hasonlóképpen valamely fél nem hivatkozhat az általa adott felhatalmazás alapján eljáró személy jogtalan eljárására annak érdekében, hogy kivonja magát az e személy által elkövetett cselekedetekből eredő felelőssége alól. Ezért a felperes nem hivatkozhat a Bizottság tévedésére, amelynek előidézésében igazgatója tudatosan közreműködött.

122 Ebből következően az 1998. április 3-i levélnek a felperes sevillai címére történő megküldése kellőképpen biztosította a felperes védelmi jogait.

123 Következésképpen a felperesnek a védelmi jogok megsértésére alapított harmadik jogalapja nem megalapozott.

C – *A pervezető intézkedés megtétele és bizonyításfelvétel lefolytatása iránti felperesi kérelmekről*

A felek érvei

124 Keresetlevelében és válaszában a felperes azt kérte az Elsőfokú Bíróságtól, hogy kötelezze a Bizottságot „a [megtámadott] határozat elfogadását megelőző igazgatási eljárásra vonatkozó valamennyi irat benyújtására".

125 A 2003. október 13-i tárgyalásra készített jelentésre tett észrevételeiben a felperes azt kérte az Elsőfokú Bíróságtól, hogy rendelje el „a büntetőeljárás során készült nyomozati jegyzőkönyveknek az ügy irataihoz való csatolását, mivel [úgy véli, hogy] azok tartalma az igazság feltárásában lényegesnek bizonyul[hat]".

126 Ezt követően, 2003. november 4-én benyújtott beadványában a felperes azt kérte az Elsőfokú Bíróságtól, hogy egyfelől kötelezze a Bizottságot a szumak-ügyre vonatkozó valamennyi, mind a támogatás megítélése előtti, mind az azt követő körülmény feltárására, és valamennyi – bizalmas jellegű vagy egyéb – az üggyel kapcsolatosan a birtokában lévő dokumentumnak a jelen ügy irataihoz való csatolására, valamint azt, hogy tanúként hallgassa ki „azon tisztviselőket, akik a támogatás megítélése előtt vagy azt követően közvetve vagy közvetlenül részt vehettek a szumak-projekttel kapcsolatos igazgatási eljárásban, valamint azon személyeket, akik a Bizottság illetékes szolgálatai által indított belső vizsgálatot vezették" és B. urat.

127 A felperes előadja, hogy ily módon kívánja elérni az UCLAF által a B. úr nyilatkozatairól készített kivonatban előadott tények megerősítését, illetve adott esetben ezek pontosítását. Emellett úgy véli, hogy e tanúvallomások igazolhatnák, hogy a megtámadott határozat meghozatalára nyilvánvalóan valótlan tények alapján került sor.

128 A Bizottság úgy véli, hogy az igazgatási eljárás alatt a felperesnek a védelméhez szükséges valamennyi tényről és körülményről tudomása volt. A Bizottság előadja, hogy nem tud állást foglalni a tisztviselők tanúkénti meghallgatására irányuló kérelemről, mivel az túlságosan pontatlan, és a kért tanúvallomások nem tartoznak a jelen ügy tárgyához.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

129 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 64. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontja szerint a pervezető intézkedések célja különösen az írásbeli és a szóbeli szakasz szabályszerű lefolyásának biztosítása, és a bizonyításfelvétel megkönnyítése, valamint azoknak a kérdéseknek a meghatározása, amelyeknél a feleknek ki kell egészíteniük érvelésüket, vagy amelyek bizonyításfelvételt igényelnek. A 64. cikk (3) bekezdése d) pontjának és a 64. cikk (4) bekezdésének értelmében a pervezető intézkedések meghozatalát vagy módosítását az eljárás bármely szakaszában bármelyik fél indítványozhatja, amelyek magukban foglalhatják az üggyel kapcsolatos dokumentumok vagy egyéb iratok benyújtására történő felhívást (a Bíróság C-185/95 P. sz., Baustahlgewebe kontra Bizottság ügyben 1998. december 17-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-8417. o.] 92. pontja).

130 Azonban a szabályzat 65–67. cikkei alapján a bizonyítási eszközök célja, hogy a fél által a jogalapja alátámasztására előadott ténybeli kijelentések valóságtartalmát bizonyítsa (az Elsőfokú Bíróság a T-175/97. sz., Bareyt és társai kontra Bizottság ügyben 2000. november 8-án hozott ítéletének [EBHT-KSZ 2000., I-A-229. o. és II-1053. o.] 90. pontja). E tekintetben a szabályzat 44. cikke (1) bekezdése e) pontjának megfelelően a keresetlevél tartalmazza a felperes által felajánlott bizonyítékok megjelölését. A szabályzat 48. cikkének (1) bekezdése ezenkívül lehetővé teszi a felek számára, hogy válaszban, illetve a viszonválaszban bizonyítékokat ajánljanak fel, azonban előírja, hogy e késedelmes felajánlást a feleknek indokolniuk kell.

131 Ezen elvekre tekintettel kell azt megvizsgálni, hogy a jelen eljárásban helyt lehet-e adni a felperes pervezető intézkedések és bizonyításfelvétel iránti kérelmének.

132 Ami először is a tárgyalásra készített jelentésre tett észrevételekben előadott, a nyomozati jegyzőkönyveknek az ügy irataihoz való csatolására vonatkozó kérelmet

illeti, ki kell emelni, hogy a felperes az Elsőfokú Bíróság részére nem terjesztette be a szóban forgó jegyzőkönyveket. Ezért tehát úgy kell a felperes kérelmét érteni, hogy azzal fordul az Elsőfokú Bírósághoz, hogy kérje be ezen iratokat a spanyol igazságügyi hatóságoktól. Jóllehet a felperes az eljárás bármely szakaszában megfogalmazhat ilyen pervezető intézkedés iránti kérelmet, az Elsőfokú Bíróság feladata annak eldöntése, hogy a kért intézkedés szükséges-e az eljárás szabályszerű lefolyásához. Annak érdekében, hogy az Elsőfokú Bíróság e körben mérlegelni tudjon, a kérelmező félnek meg kell határoznia a kért iratokat, és az Elsőfokú Bíróság részére elő kell adnia legalább azon minimális körülményeket, amelyek megerősítik ezen iratok hasznosságát az eljárás szükségletei szempontjából (a fent hivatkozott Baustahlgewebe kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 93. pontja). Mint ahogy a jelen esetben is, ha a pervezető intézkedés iránti kérelem új ténybeli körülmények feltárására irányul, és erre az eljárás azon szakaszában kerül sor, amikor új bizonyítékok felajánlása elvileg nem lehetséges, különösen szükséges, hogy az ezen intézkedések meghozatalát kérő fél előadja azon okokat, amelyek miatt kérelmét korábban nem tudta előterjeszteni.

133 A jelen ügyben a felperes már a keresetlevelében utalt a Spanyolországban indult büntetőeljárásra. Már az eljárás e szakaszában eldönthető volt az a kérdés, hogy a fenti eljárásban készült jegyzőkönyvek mennyiben tartoznak az ügy tárgyához. Emellett ellenkérelmének mellékletében a Bizottság az A. úr és C. úr által a büntetőeljárásban tett vallomását tartalmazó két jegyzőkönyvet az ügy irataihoz csatolta. Azonban a felperes kérelme egyáltalán nem tartalmaz sem olyan tényt, amely alapján értékelhető lenne a vizsgálat során készült más jegyzőkönyv benyújtásának a jelen eljárás szükségletei szempontjából történő hasznossága, leszámítva a felperes azon általános kijelentését, amely szerint úgy véli, hogy „azok tartalma az igazság feltárásában lényegesnek bizonyulhat", sem annak magyarázatát, hogy a felperes korábban miért nem kérte ezen iratok benyújtását. Ilyen körülmények mellett az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy ezen intézkedés meghozatala nem lenne alkalmas sem az írásbeli, illetve szóbeli szakasz szabályszerű lefolyásának biztosítására, sem a bizonyításfelvétel megkönnyítésére.

134 Másodszor a felperesnek a 2003. november 4-i beadványban előadott az iránti kérelmét illetően, hogy az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot „a szumak-ügyre vonatkozó valamennyi, mind a támogatás megítélése előtti, mind az azt követő

körülmény feltétel nélküli, egyszer és mindenkorra történő feltárására, még akkor is, ha azok felvetik ezen intézmény tisztviselőinek a Közösség költségvetését érintő és az európai polgárok pénzeszközeivel való visszaélésre irányuló nemzetközi bűnszervezetben való érintettségét" és „valamennyi – bizalmas jellegű vagy egyéb – az üggyel kapcsolatosan a birtokában lévő dokumentumnak a jelen ügy irataihoz való csatolására", meg kell állapítani, hogy először is nem róható fel a felperesnek, hogy a kérelmet nem nyújtotta be korábban. Ugyanis a felperes már a keresetlevélben kérte a megtámadott határozat meghozatalát megelőző igazgatási eljárásban készült valamennyi irat benyújtását, és az Elsőfokú Bíróság kötelezte a Bizottságot az igazgatási eljárás iratainak benyújtására, amely be is nyújtott bizonyos iratokat, amelyek állítása szerint az ügy tárgyához tartozó igazgatási eljárás iratai voltak. A felperes csak akkor észlelhette, hogy a Bizottság által benyújtott, az igazgatási eljárásra vonatkozó iratok nem tartalmazzák az UCLAF-vizsgálattal összefüggő valamennyi iratot, és hogy létezhetnek e vizsgálattal kapcsolatos egyéb iratok is, amikor A. úr megküldte a B. úrnak az UCLAF előtt tett nyilatkozatainak kivonatát.

135 Mindazonáltal a felperes nem jelöli meg, hogy ezen iratok az eljárás szükségletei szempontjából mennyiben lehetnek hasznosak azon túl, hogy véleménye szerint ezek rávilágítanak a Bizottság egyes tisztviselőinek a szumak-projekttel összefüggésben elkövetett visszaélésszerű cselekményekben való részvételére. Ugyanis a fenti 81. és 82. pontokban kifejtettekkel összhangban, még ha ez be is igazolódik, a Bizottság tisztviselőinek a fenti műveletekben történő részvétele – bármennyire is elítélendő – önmagában nem alkalmas arra, hogy a megtámadott határozat érvényességét befolyásolja. E tekintetben pedig a felperes által kért intézkedés a jelen jogvita kimenetelének szempontjából irreleváns.

136 Harmadszor pedig, ami a 2003. november 4-i listán szereplő személyek tanúkénti kihallgatása iránti kérelmet illeti, a felperes pusztán annyit közöl arra vonatkozóan, hogy mely tényekre kívánja a tanúk meghallgatását, hogy ennek célja az „[UCLAF által B. úr nyilatkozatairól készített kivonatban előadott] tények és körülmények tanúk általi megerősítése, illetve adott esetben ezek pontosítása, valamint annak alátámasztása, hogy a [megtámadott határozat] jogszerűtlen abban a tekintetben, hogy annak meghozatalára nyilvánvalóan valótlan tények alapján került sor".

137 Ami B. úr nyilatkozatát illeti, meg kell állapítani, hogy annak tartalma igen nagy mértékben megfelel a felek beadványaiban és azok mellékletében foglaltakkal. Ugyan B. úr az ügy irataiban található egyes tényekre vonatkozóan – pl. egyes korábban nem azonosítható aláírások sajátjaként való elismerésével – pontosítással szolgált, előadása e tényeknek nem mondott ellent. Ugyanis, ahogy az a fenti 66., 102. és 104. pontokban előadottakból következik, a jelen jogvita kimenetele nem függ a B. úr nyilatkozataiban felvetett, de az ügy irataiban található többi dokumentum által meg nem erősített új körülmények valóságtartalmától. Ami viszont a felperesnek a megtámadott határozat alapjául szolgáló tények pontatlanságának igazolására vonatkozó általános jellegű kívánságát illeti, meg kell állapítani, hogy a felperes pontosan nem jelöli meg, hogy mely tényekről van szó, és semmilyen magyarázattal nem szolgál arra nézve, hogy e bizonyítékok felvételét miért nem a keresetlevelében indítványozta.

138 Ebből következően a felperesnek a tárgyalásra készített jelentésre tett észrevételekben és a 2003. november 4-i beadványában megfogalmazott pervezető intézkedés és bizonyításfelvétel iránti kérelmének nem lehet helyt adni.

139 A fentiekből következően a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

140 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az alperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére, ideértve azon költségeket, amelyek az ideiglenes intézkedés iránti eljárás során merültek fel.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) **Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.**

2) **A felperes viseli a saját és a Bizottság részéről felmerült költségeket, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárás során felmerült költségeket.**

Forwood Pirrung Meij

Kihirdetve Luxembourgban, a 2005. január 18-i nyilvános ülésen.

H. Jung

hivatalvezető

J. Pirrung

elnök

Tartalomjegyzék

A szabályozási háttér ..... II - 99

A tényállás ..... II - 102

A felperes társaság ..... II - 102

Egyéb Entorn jogi személyek ..... II - 102

A közösségi támogatás iránti kérelem és annak megítélése ..... II - 103

A projekt lefolyása ..... II - 104

Az igazgatási eljárás és a megtámadott határozat ..... II - 105

Az eljárás és a felek kérelmei ..... II - 108

Indokolás ..... II - 111

A – A B. úr nyilatkozatairól készült kivonat figyelembevételéről és ezen irat mellékleteiről ..... II - 111

A felek érvei ..... II - 111

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja ..... II - 111

B – Az ügy érdeméről ..... II - 112

A 4253/88 rendelet 24. cikke, illetve az indokolási kötelezettség megsértésére alapított első, illetve második jogalapról ..... II - 113

A felek érvei ..... II - 113

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja ..... II - 118

– A támogatás visszavonásáról ..... II - 118

– A közösségi támogatás első két részleteként folyósított összegek visszafizetéséről ..... II - 125

A védelmi jogok megsértésére alapított harmadik jogalapról ..... II - 131

A felek érvei ..... II - 131

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja ..... II - 132

C – A pervezető intézkedés megtétele és bizonyításfelvétel lefolytatása iránti felperesi kérelmekről ..... II - 134

A felek érvei ..... II - 134

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja ..... II - 136

A költségekről ..... II - 139